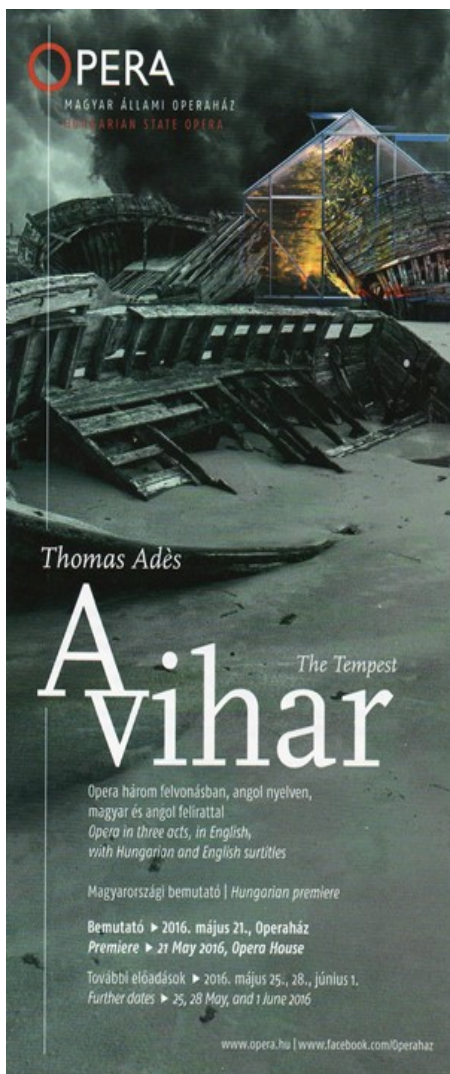

ART73 2016. 06. 30.

Lelkednek sem Art egy kis táplálék

2016. 06. 01. szerda **Erkel Színház**

OPERA
MAGYAR ÁLLAMI OPERAHÁZ
HUNGARIAN STATE OPERA

Thomas Adès

A vihar

The Tempest

Opera három felvonásban, angol nyelven,
magyar és angol felirattal
Opera in three acts, in English,
with Hungarian and English surtitles

Magyarországi bemutató | Hungarian premiere

Bemutató ▶ 2016. május 21., Operaház
Premiere ▶ 21 May 2016, Opera House

További előadások ▶ 2016. május 25., 28., június 1.
Further dates ▶ 25, 28 May, and 1 June 2016

www.opera.hu | www.facebook.com/Operahaz

OPERA
MAGYAR ÁLLAMI OPERAHÁZ
HUNGARIAN STATE OPERA

Szövegkönyv (W. Shakespeare nyomán) | Libretto (after W. Shakespeare)

▶ **Meredith Oakes**

Rendező | Director ▶ **Ludger Engels**

Díszlettervező | Set designer ▶ **Ric Schachtebeck**

Jelmestervező | Costume designer ▶ **Sabine Blickenstorfer**

Dramatrg ▶ **Orbán Eszter**

Magyar felirat | Hungarian surtitles ▶ **Nádasy Ádám**

Karigazgató | Chorus director ▶ **Strausz Kálmán**

Karmester | Conductor ▶ **Halász Péter**

Prospero ▶ **Franco Pomponi** Antonio ▶ **Tarjányi Tamás**
Ariel ▶ **Laure Meloy** Stefano ▶ **Gábor Géza**
Caliban ▶ **Horváth István** Trinculo ▶ **Armin Gramer**
Miranda ▶ **Szántó Andrea** Sebastian ▶ **Haja Zsolt**
Ferdinand ▶ **Balczó Péter** Gonzalo ▶ **Palerdi András**
Nápoly királya | King of Naples ▶ **Fekete Attila**

Thomas Adès 2004-es operája a New York Times szerint „az utóbbi évek egyik leghihetősebb, legmerészebb és legszemélyesebb operai műve.” A szerző Prospero, Caliban, Ariel, valamint a fiatalok – Ferdinand és Miranda – történetén keresztül bosszúvágyról, jó és rossz hatalomról, a mágia természetéről, a szerelemről mint lehetőségről, és a kiengesztelődés útjairól gondolkodtat el. Meredith Oakes ausztrál drámaíró librettója megőrzi Shakespeare költőiségét, ugyanakkort teret ad Thomas Adès számaó, izgalmas zenének, amely gyakran az emberi hang határait vizsgálva, igen nagy kihívás elé állítja a művészeket.

Heralded by the New York Times as “one of the most inspired, audacious and personal operas to have come along in years”, Thomas Adès’s 2004 opera uses the tales of Prospero, Caliban and Ariel – as well as the young Ferdinand and Miranda – to raise issues about the thirst for vengeance, the power of good and evil, the nature of magic, the possibility of love, and paths to reconciliation. The libretto by Australian dramatist Meredith Oakes preserves Shakespeare’s poetry, while at the same time providing space for the soaring and thrilling music of Adès, whose vocal works frequently test the limits of the human voice and present a quite formidable challenge to the singers.

Az előadás a Faber Music Ltd, Londonnal együttműködésben jött létre.
Performed by arrangement with Faber Music Ltd, London.

Médiapartner: **fidelió**

www.opera.hu | www.facebook.com/Operahaz

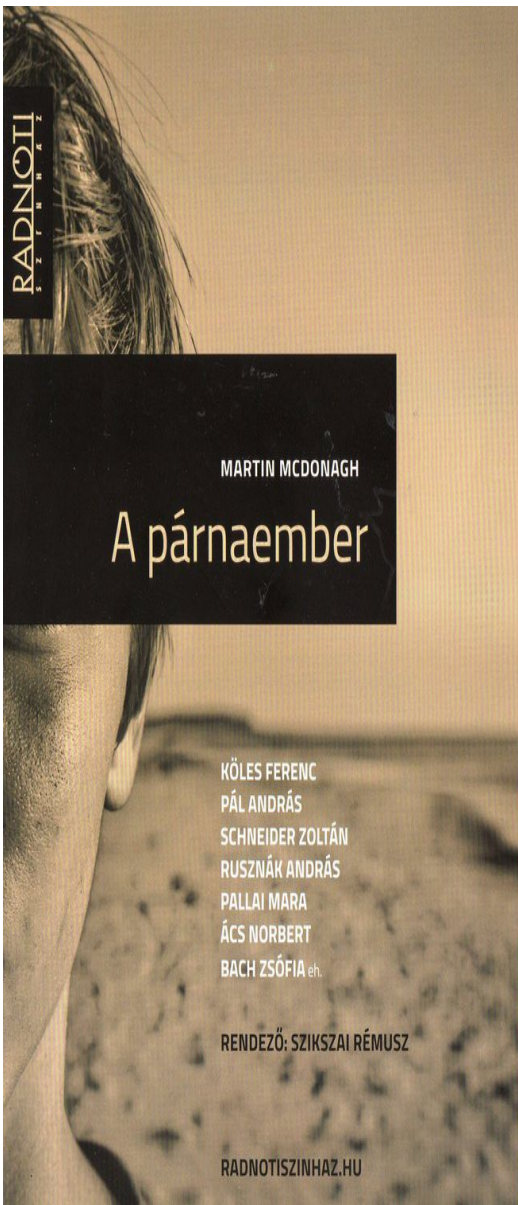
Új korban, új opera, vagy dalmű, vagy olyan alkotás, amelynek a szövegét új emberi artikulációban adnak elő, olyan artikulációban, amelynek meghatározására, nincs szó a szótáramban. Szerző: Thomas Adés

Az operába járó közönség türelme végtelen! (Kivétel az előttem ülő Pasit, akire egy másik néző rászólt, hogy kapcsolja ki a telefonját. A Pasi egy darabig türtőztette magát, de a második felvonás alatt a térde közé hajolva újra elővette, mármint a mobilját. De miért jött vissza a szünetben?)

Szóval nagy siker volt, mint ahogyan az az előadás végén kiderült. Tapsorkán! Csodálkoztam. A mögöttem levő sorban társalgó fiatal hölgyek, lelkendeztek. Szuper volt! És a ruhák is milyen tökéletesek! Lehet, hogy igazuk van? Kiöregedtem volna?

Mindazonáltal, tényleg fantasztikus, hogy a sikító Ariel szerepére találtak énekesnőt (Laure Meloy) Miután Ő szellem, repülni is tudott. (Szegény zsinórpadlás.) Prospero szerepében (Franco Pomponi) valóban lenyűgöző alakítást nyújtott. És nagyon tetszett nekem, Palerdi András (Gonzalo), aki tökéletes volt, mint mindig, és elegáns. (Különös tekintettel a piros bőröndjére!) Elismerésem, de nekem ez már sokk! (2k-val.) Halász Péter, karmester, lelkes volt.

(Hogy az énekesek, hogyan tudják megtanulni a szerepüket, az rejtély előttem!)

RADNÓTI
SZÍNHÁZ

MARTIN MCDONAGH

A párnaember

KÖLES FERENC
PÁL ANDRÁS
SCHNEIDER ZOLTÁN
RUSZNÁK ANDRÁS
PALLAI MARA
ÁCS NORBERT
BACH ZSÓFIA eh.

RENDEZŐ: SZIKSZAI RÉMUSZ

RADNOTISZINHAZ.HU

RADNÓTI
SZÍNHÁZ

MARTIN MCDONAGH

A párnaember

Fordította: Merényi Anna

TUPOLSKI Köles Ferenc
KATURIAN Pál András
ARIEL Schneider Zoltán
MICHAL Rusznák András
ANYA Pallai Mara
APA Ács Norbert
KISLÁNY Bach Zsófia eh.

Jelmeztervező: Kiss Julcsi | Diszlettervező: Varga Járó Ilona
Bábtervező: Hoffer Károly | Világítás: Baumgartner Sándor
A rendező munkatársa: Gyulay Eszter

RENDEZŐ: SZIKSZAI RÉMUSZ

Bemutató: 2016. május 7.

A Radnóti Színházban tíz évig sikerrel játszott *A kripti* szerzőjének, Martin McDonagh-nak Olivier-díjas színdarabja egy meg nem nevezett rendőrállamban játszódik. Katuriant, az író tőbbszörös gyerekevilkosság vádjával hallgatja ki Tupolski és Ariel – a jó és a rossz zsuru –, ugyanis bizarr, horrorisztikus témájú novellái gyanúsán sok esetben válnak valósággá a városban. A kihallgatás során fény derül Katurian és szellemileg visszamaradott fiúére, Michal zaklatott gyerekkorára, és ahogy halad előre a történet, a nyomozók valódi arcát, múltját, motívációit is megismerjük.

A párnaember egy megrázó történet a művészetről és annak vélt vagy valós hatásáról, a tükörről, amit élénk tart. Látnuk-e magunkat ebben a tükörben akkor is, ha szörnyetegnék mutat?

Képesek vagyunk-e beléni ebbe a tükörbe? Vagy eltartjuk magunktól és nem akarunk szembesülni azzal, amit ott látunk? Mi a valóság? Mi a fikció? Egy történet a szeretetről és annak hiányáról. A körülöttünk lévő bizonytalanságról és bennünk lévő bizonytalanságról, ami miatt történetekbe kapaszkodunk. Szép és kegyetlen történetekbe. Ez lehet egy egyszerű novelláskötet, de lehet a Biblia is...

JEGYEK KAPHATÓK

Radnóti Színház közönségszolgálat
Budapest, VI. ker. Nagymező u. 11.
telefon: +36 1 321 0600/119
+36 1 322 1071

Radnóti Színház pénztár
telefon: +36 1 343 6792
+36 1 321 0600/112
radnotiszinhaz.hu

A színdarabhoz THE PILLOWMAN címmel 2003. november 13-án mutatták be a londoni National Theatre Company színpadán. A színdarab Magyarországon a THEATRUM MŰVÉSZETI SZÍNHÁZ és a tradíciók újragondolása színterületén kerül színpadra. John Crowley rendezésében.

Ismerjük az író. Eddigi művei Magyarországon: Kripli (Radnóti Sz. 2013), Alhangya (Vígsház 2002), Vaknyugat (Átrium 2013), Leenane szépe (Már egyszer volt rá jegyünk, de Pogány Judit betegsége miatt elmaradt az előadás. Piszkavas címen már játszotta az Örkény Színház, Béres Ilona főszereplésével. A jövő évadban biztosan megnézzük majd).

Hát akkor nézzük ez a mű milyen! Rémes! Sőt borzalmas. Stephen King sem tud ilyen visszataszító dolgokat kitalálni.

Van egy író aki ír, és a történeteit elmeséli a kissé elmebeteg bátyjának.....

Rendőrségi kihallgatáson az író csodálkozik: Mivel gyanúsítják?

A néző az íróval azonosulva bambán mered az eléggé kegyetlen vallatókra és éppen úgy nem értik a történetet, mint ahogyan az író sem érti, mit akarnak tőle ezek a kegyetlenkedők?

De a vallatók biztosak a dolgukban, határozottan cselekszenek.

Öcsikét, az író, összezárják a Bátyóval, aki szépen elsorolja, hogyan valósította meg az öccse történeteit, hiszen a Bátyó mondta.....

Az író beleborzad és a Bátyót szépen megfojtja, az Öcsit meg főbe lövik a rendőrök. Pont!

Csak nagyon erős idegzetűek nézzék meg ezt a darabot, nekem nem volt való.

Ő Hector Elizondo, ebben a filmben Julia Roberts menedzsere. Imádom ezt a Pasit, eddig csak mellékszereplőként láttam filmekben, de nagyon nagy színésznek tartom. Már nem lesz Oscar-díjas, valószínű, pedig megérdemelné, az idén lesz 80 éves. Az a jelenet amikor benéz a vendéglőbe a „főnökéhez”, hogy fontos mondandóját előadja, majd távozóban megdicséri Júliát, hogy a jó villát választotta az ételéhez, szenzációs. (Ugyebár A micsoda nő című filmben Ő volt a szállodaigazgató, aki tanította az evőeszközök használatára a Julia Roberts által alakított utcalányt.) Ezért az idézetért érdemes megnézni a filmet. A kritika nagyon lehúzta ezt az alkotást, de nekem kedves volt, persze lehetett volna kemény dráma is, de minek, amikor minden bajra kell legyen megoldás.

Különben a film maga igaziból, közhelyek gyűjteménye. Stabil egzisztenciával rendelkező TV sztárról kiderül, hogy van egy eltitkolt kislánya. Először megtagadja, majd boldogan lesz egyből nagymama.

Szépséges nőt elhagyja férje, rémesen fáj a dolog és érthetetlen, de kiderül, hogy nem is akarná már visszafogadni a férjét, mert csak egy gazdag majom. A fiatal mostoha pedig nem is olyan gonosz nőszemély, Neki is akadna valaki! Stb.

„Ha megöregszel, megkopik a szépséged, az egészséged, a tehetséged. És semmi, de semmi nem garantálja, hogy pusztán az éveid számától bölcsebb leszel, mint amilyen fiatalon voltál. Viszont amíg élsz, van lehetőséged arra, hogy kijavítsd a hibáidat. Tény, hogy az Ifjúság nem lett olyan remekmű, mint Sorrentino előző filmje, A nagy szépség. De még így is több, mint egy jó film. „

Ez a szöveg olyan szép, hogy a magamé helyett idemásoltam az Internetről. Teljes mértékben egyetértek, bár sajnos A nagy szépség című filmet nem láttam, hogy lenne összehasonlítási alapot, de, amint lehet pótolni fogom!

Ez a film csodálatos! Nézés közben nem is volt annyira elbűvölő, de állandóan visszatérnek a gondolataim. Valami kell legyen benne, ami lenyűgöző! Ebben a filmben is rengeteg az idézet, valószínűleg az Ildi (filmtudós Lányom) tudna erről többet mondani. A szobor szépségű nő csodálata, a tehenek és a kolompjuk által szolgáltatott (természet hangjai) vezénylése Michael Caine által, vagy annak a szakállas hegymászónak az arca, amikor meglátja a „nagy Ő-t”, felejthetetlen jelenetek számomra.

E helyről kérdezem a Lányomat, ha látta a filmet: az ejtóernyős leszállása és a szövege: „Azt hiszen nem itt kellett volna Földet érnem!” Mi volt? Mire utalt? És az öngyilkos filmrendező: Tony Scott-ra utalt? Ha nem Őrá, akkor kire?

A Maradonát alakító színész (vagy talán nem is színész?) játéka, zsonglőrködése a tenisz labdával, fantasztikus, továbbá, hogy Ő is balkezes jelenet, csúcs!

(Valóban a kövérség káros az egészségre!)

2016. 06. 08. szerda **Pesti Színház**

2016.06.24. Munka Előszó

Friedrich Schiller
Haramiák

fordító | **Hevesi Judit, Czigliényi Boglárka**

Maximilian Moor	Seres Zoltán
Franz Moor	Orosz Ákos
Karl Moor	Király Dániel
Amália	Bach Kata
Spiegelberg	Hajduk Károly
Roller	Járó Zsuzsa
Schweizer	Kárpáti Pál
Razmann	Szabó Zoltán
Schufferle	Zoltán Áron
Grimm	Medvezky Balázs e.h.
Schwarz	Erdei Gergő
Kosinsky	Ember Márk e.h.
Daniel, inas	Rajhona Ádám
Hermann; Tisztviselő; Moser	Csapó Attila

díszlet	Horváth Jenny
jelmez	Pető Kata
zene, hang	Bartha Márk
dramaturg	Bíró Bence
súgó	Zsolnay Andrea
ügyelő	Tóth Péter
a rendező munkatársa	Egyed Mónika

rendező **Kovács D. Dániel**

Schiller alig 23 éves, amikor óriási sikerrel bemutatják a *Haramiákat*: a közönség tombol, az előadást majdnem le kell állítani. A siker gyorsan hírnevet hozott szerzőjének, és első kritikusa máris a „német Shakespeare“-t látta benne. A két testvér örökségért és szerelemért folytatott versengésének története főként a fiatalabb generáció körében akadt rajongókra, de a mai napig mindenkit lenyűgöz az izgalmas cselekmény, amely a gonosz Franz és a szárnyaló lelkű Karl ellentétéből robban ki. A darab szenvedélyesen lázadó szelleme és viharzó áradása egy fiatalember gondolkodásmódjának hű lenyomata. A *Haramiák* új színpadi változata ugyanezzel a fiatal hittel és lendülettel készül a Pesti Színházban.

bemutató | **2015. december 19.** | Pesti Színház

www.vigszinhaz.hu | szervezes@vigszinhaz.hu | **zöld számunk** | 06 80 204 443

Vígyszínház Jegypénztár | XIII. kerület, Szent István Körút 14. | tel.: 329 2340

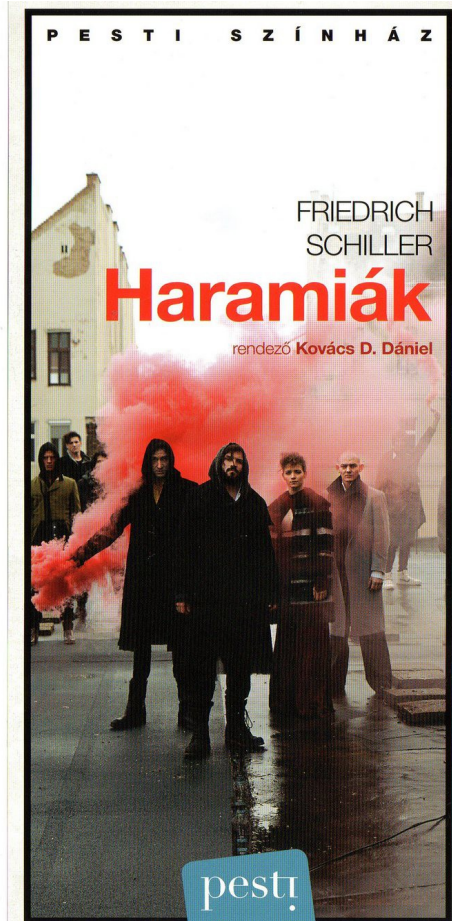
Pesti Színház Jegypénztár | V. kerület, Városliget 9. | tel.: 266 5507

Szervezési Osztály | XIII. kerület, Pannónia u. 8. | tel./fax: 329 3920/329 3921

a színház partnerei

színházpartnerei

Schiller 22 évesen írta ezt a darabot és már a bemutatón óriási sikert aratott, ami azóta is tart! Számomra, *a nem szeretem*, színművek kategóriájába tartozik. Csodálkozom, hogy senki nem veszi észre, hogy a darab cselekménye, Shakespeare: Lear király című drámájában benne foglaltatik. Ugyanis Gloster gróf és két fiának története megegyezik – majdnem szóról-szóra – a *Haramiákban* megírt Moor testvérek és apjuk esetével.

Mondjuk annyi különbség van, hogy míg Gloster mostoha fia a

vagyonából szeretné kitúrni az öccsét, addig a két Moor fiú a társadalom burkát akarja szétrugdოსni. Egyik sem tisztességes.

Az eszközökről pedig, ne is essék szó! A színészek pedig jók, különben nem lennék ennyire kiakadva. (Magyarán, annyira jól játszottak, mintha nem is játsszák volna!)

2016. 06. 09 csütörtök **Zeneakadémia**

UNIKUM-BÉRELET 2015/2016

2016. június 9. csütörtök 19:30
Budapest, Zeneakadémia - Nagyterem

NEMZETI FILHARMONIKUS ZENEKAR ÉS NEMZETI ÉNEKKAR

Mozart: C-dúr szimfónia, No.34, K. 338
Mozart: C-dúr „Lützow” zongoraverseny, K.246
Bartók: Négy magyar népdal – a capella, BB 99
Bartók: Cantata Profana

közreműködik:
Bretz Gábor – ének
Horváth István – ének

Zongorán közreműködik és vezényel:
Kocsis Zoltán

közel hozzuk a zenét
WWW.FILHARMONIAHU

Minden tökéletes volt. Igazán kellemesen elkábultunk. A zongoraművésznek indult Kocsis Zoltán még mindig el tud játszani egy zongora darabot. (Már inkább karmesterkedik!)

Csodás volt az énekkar tolmácsolásában a Bartók népdal feldolgozása, kár, hogy nem kellett énekelnie a közönségnek is.

A Cantata Profana pedig gyönyörű volt.

Egy baj volt csak, hogy nem erre a C-dúr zongoradarabra készültem lelkileg. Nem ezt kellett volna hallanom, C-dúr, de a No.21-es számút! De hát Mozart 27 zongoraversenyt írt, ebből 6 C-dúr. Honnan lehet tudni, hogy éppen melyikről van szó, ha egyszer a sorszámát, másszor pedig a Köchel-jegyzék számot tüntetik fel a műsorlapon. És ki tudja ezeket a számokat fejből?

2016. 06. 10. péntek Szabados ZeneEst X.

Ez is, az is, vagy, ami az eddigiekből kimaradt

Műsor:

01. Michel Jackson/Bad/ Bence Péter
02. Two Guitars – Russian Gipsy Music
03. The Swingle Singers – Piazzola / Libertango – a capella
04. Alkan – La Festin d’Escape (Jack Gibbons) Variációk
Tori Amos / Night of Hunters
05. Cabaret zenekar – Mert Te mindig sírni akarsz
06. Canadian Brass – Pachabel / Canon
07. Gilbert Becaud – Charlie
08. Hacsaturján – Kardtánc
09. Pavarotti & James Brown – It’s a man’s world
10. Michle Bubble – Sway
11. Haydn / symph. 88 – Bernstein Wiener Philh.
12. Jose Merce / Mummy Blue
14. Hasta siempre commantante / BGKO
15. Disturbed / The sound of silence
16. Gustavo Dudamel – Perez Prado / Mambo /
Simon Bolivar Ifjúsági Zenekar
17. Michel Jackson/Black and Whit/Bence Péter

Tudom, hogy ez a műsor „melléktermékként” született, de ettől függetlenül kár lett volna, kihagyni. Nem is beszélve arról, hogy az ember kutató munkája közben olyanokra is akad, amit egyébként nem is keres (ez az Internet átka), de ha már megvan, akkor félre kell tenni: Hátha jó lesz valamire? (Lásd pl: fenti műsor.)

Az is igaz szokott lenni, hogy egy „esztrád” műsor nem mindenkinek tetszik, avagy a vegyes dolgok nem aratnak egyértelmű sikert, mindenkinél.

Kihagytam volna a műsorból például a gyerekek által előadott Hacsaturján: Kardtáncát, mert, aki kicsit is járatos a Facebookon, annak már a könyökén jön ki ez a kis „cukiság”!

Nem tudom „nagyra értékelni” a Simon Bolívar Ifjúsági Zenekar működését, mert erősen nem tetszik, amit látok, hallok. Jó, jó, rendben van, egyszer, de már sokadjára úgy tűnik nem komoly.

A tűz körül járt rítusra emlékeztet az egész, csak a fiatalok öltönyre, estélyi ruhára és komoly hangszerre cserélték a tam-tam dobot és a háncs szoknyát. Nyilván a hazai közegben népszerűek. Európában nem valószínű, hogy hasonló sikert aratnának, mert hiányozna a közönség tombolása.

Nem tudtam, hogy ki az a Bence Péter, de örülök, hogy benne volt a műsorban, mert legalább megtanultam. A fiatalember működéséről azonban, a sikereitől eltérően, nincs jó véleményem. Szerintem egy komplett idegromlás, ez a gyerek. (Kíváncsi lennék mi lesz Vele?) Számomra nem elég a virtuozitás! A zenéket a zeneszerzők írják, úgy, ahogy. Az interpretátornak azt kell előadnia, ami a kottában van. Lehet átírni, de az már nem az eredeti mű, variáns, variáció. Az eredeti interpretáláshoz fegyelem kell! Részemről maradok a Fischer Annie zongora-, és Kovács János karmesternél.

De az is lehet, hogy már nem nagyon tudok befogadni új dolgokat, mert ebből a műsorból is az tetszett leginkább, amelyet eddig is ismertem:

2016. 06. 09. péntek főpróba

2016. 06. 10. szombat bemutató előadás

2016. 06. 12. vasárnap előadás

Kárpáti Liza Hanna 5. évfolyam Balettvizsga

Izgalmasan telt a hétvége! Liza az egyik balett órán a hátra bukfencél megrántotta a nyakát a Mókók tánca című (Verdi: Aida) koreográfia közben. Egy darabig úgy próbált, hogy a bukfencet ki kellett hagynia. Amikor „visszaállt” volna, elutazott „Erdei-iskolába.”

Liza a János Kórházban

Ez okból kifolyólag nem tudott részt venni az első színpadi próbán. A pénteki napon meglehetősen izgult, de végül nem lett semmi baj. Nagyon komolyan és sikeresen dolgozott és meg is lett az eredmény, az előadásokon óriási sikert arattak.

Gyakorlatok

Anyával a szünetben.(Tangó) Ilyen nézés nincs még egy a világban! Most Anyának szól, de később.....ki tud majd ennek tekintetnek ellenállni?)

A mórók tánca. (Vastaps) Film megtekinthető a Facebookon

Más dolog miatt (is) izgultam, ugyanis a „nagylányok” egyik táncához én készítettem a fellépő ruhájukhoz illő kis kalapokat, nyolc darabot. Drukkoltam, hogy le ne essen, de nagyon ügyesen felrakták a fejükre – rátekerték a kalapgumit a kontyukra.

Eredetileg, azt gondoltam, hogy az álluk alá teszik a gumit, de így volt biztonságosabb, igazuk lett. (Átélttem egy jelmeztervező gondjait!)

Piros ruhához fehér-piros kalap, fehér ruhához piros-fehér kalap járt. Csinosak voltak a lányok.

(Társadalmi munka volt!)

2016. 06. 14. kedd **Cinema City Aréna**

Bemutató előtti - tanári – vetítésre voltunk hivatalosak. Liza osztálytársát is vittük volna, de a Kislány beteg lett, így a Nóra jött el helyette, jó sokan, hatan képviseltük a családot.

Nekem kissé bárgyúnak és eléggé unalmasnak tűnt a film, de a Lányok találtak benne érdekességeket.

De azért megemlítették, hogy Ők már kinőttek a mesefilmekből!
Csak félig van igazuk, mert a jó mesefilmekből nem lehet kinőni!

Sok felnőtt boldog, hogy elviheti kiskorú gyermekét egy ilyen mesefilmre, mert legalább álcázva van az érdeklődése!

2016. 06. 16. csütörtök

A kaposvári Csiky Gergely Színház és a Bozsik Yvette

Társulat közös előadása

Városmajori Színházi Szemle

VÁROSMAJORI SZABADTÉRI SZÍNHÁZ

Tim Rice–Andrew Lloyd Webber:
Jézus Krisztus szupersztár
rockopera

június 16., csütörtök 20:00

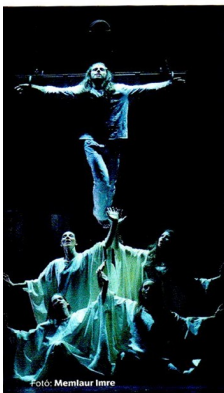

Foto: Memlaur Imre

Andrew Lloyd Webber még csak 22 éves volt, amikor 1970-ben a Palace Theatre bemutatta második rockoperáját, amelyet a nála négy évvel idősebb Tim Rice-szal közösen írt. *A Jézus Krisztus szupersztár* azonnal hatalmas sikert aratott és a londoni premiert követően a világ szinte valamennyi országában színpadra került. Az alkotók szerint a siker titka maga a bibliai történet, amelyet az elsőpró erejű zenemű nem a megszokott módon, hanem Júdás szemszögéből ábrázol. 1973-ban filmadaptáció is készült belőle, amely tovább növelte a musical és a slágerek népszerűségét.

A kaposvári színház előadásában Bozsik Yvette rendező neve a biztosíték arra, hogy izgalmas, bátor, személyes hangú, igazi „kaposvári” előadás születessen.

Az előadás a The Really Useful Group Ltd. szíves hozzájárulásával készült.

Szereposztás:

Jézus: **György-Rózsa Sándor m.v.**, Júdás: **Bakos-Kiss Gábor m.v.**, Mária Magdolna: **Tompos Kátya m.v.**, Pilátus: **Hüse Csaba**, Heródes: **Vati Tamás m.v.**, Kajafás: **Gyuricza István**, Annás: **Sarkadi Kiss János**, Papok: **Orlik István**, **Hornung Gábor**, **Szvath Tamás**, **Kalmár Tamás**, Simon: **Kékesi Gábor m.v.**, Péter: **Elek Ányos m.v.**

Apostolok, koldusok, kereskedők, pénzváltók, angyalok, katonák: Tenki Dalma, Tóth Molnár Ildikó, Fábián Zsolt, Frigy Ádám, Fülöp Tímea, Gombai Szabolcs, Gulyás Anna, Hasznos Dóra, Krizsán Dániel, Majer Gábor, Samantha Kettle, Samu Kristóf, Stohl Luca, Vislóczki Szabolcs, Zambrzycki Ádám

Zenekar: Baksa Péter, Barabás Edit, Derzsi Zsolt, Dörnyei Szabolcs, Ekkert Miklós, Farkas Gábor, Fehér Gábor, Kebuszek Zsolt, Major Zoltán, Malkó György, Pál Annamária, Papp Csaba, Ujláb Gábor, Várfalvi-Fodor Éva, Vass Noémi, Vörös Miklós

Karmester: **Faragó Béla**

Fordította: **Miklós Tibor** / Dízset: **Cziegler Balázs** / Jelmez: **Berzsenyi Kriszta** / Dramaturg: **Németh Ákos** / Zenei vezető: **Faragó Béla** / Korrepetitor: **Barabás Edit**, **Lovas Gabriella** / Sógó: **Kirsz Vera** / Ugyelző: **Bors Gyula** / Világítástervező: **Memlaur Imre** / Koreográfusasszisztens: **Gulyás Anna** / Segédrendező: **Szigethy Brigitta** / Rendező-koreográfus: **Bozsik Yvette**

Az előadás a Csiky Gergely Színház és a Bozsik Yvette Társulat közös előadása.

Egy – magára valamit adó – színháznak eléggé rangos feladat egy ilyen darab előadása, ráadásul úgy, hogy egy prózai színházról van szó. Nem is szól másról nekem az előadás, mint a tehetségünk megmutatásáról. Rendben van! Végül is már az is nagy szám, hogy egy magyarországi vidéki színház el tud játszani a 43 éves filmet, úgy, hogy azt hihessem a moziban ülök 43 évvel ezelőtt!

2016. 06. 18. szombat

A szombathelyi Weöres Sándor Színház előadása

Városmajori Színházi Szemle

William Shakespeare:
**lakrancos Kata
vagy a hárpia megzabolozása**
játék

VÁROSMAJORI SZABADTÉRSZÍNHÁZ

június 18., szombat 20:00

Foto: Mátzsa Zoltán / Weöres Sándor Színház

Macsovilág. Férfuralom. Ahol az erők az erőszak az egyetlen igazság. Ahol jelszó: „A sör nem ital; az asszony nem ember; a medve nem játékszer!”

A fiatal és szabad, szép és megzabolázhatatlan Kata nem tűri béklyóit, a korlátokat. Nem tud nem akar parancsra szeretni, a férfi kizárólagos uralmát megtagadja. De ne tudja elkerülni az apja által rákényszerítette házasságot. Az öntudatos és erő duzzadó férj, Petruccio engedelmű feleségé kívánja változtatni Kati Próbátetelei egyre kiméletlenebbé. Kegyetlenebbek. Kata állja és kiállja próbákat, de hogy valóban szelíd szolid párja lesz-e a fölötté uralkodó vágyó urának, kérdés marad.

Shakespeare híres és hírhedt vígjáték *makrancos Kata* nyersen, de sok humorral ábrázolja a nő-férfi kibékíthetetlen ellentét párharcát.

zereposztás:

lábtabista Minola: **Mertz Tibor**. Kata: **Bánfalvi Eszter**. Bianca: **Hartai Petra e.h.**, Petruccio: **Kelemen Barna**, Grumio: **Szabó Tibor**. Gremio: **Szerémi Zoltán**, Hortensio: **Matusz Attila e.h.**, Lucentio: **Jámor Nándor e.h.**, Tranio: **Kenderes Csaba e.h.**, Biondello: **Balogh János**, Vincentio: **Kelemen Zoltán**, Iskolamester: **Szabó Róbert Endre**, Özvegy: **Vlahovics János**, Németh Gyöngyi, Curtio: **Avass Attila**, Nátán: **Szabó Róbert Endre**, Fülöp: **Kelemen Zoltán**, Józsi: **Balogh János**

fordította: **Nádasdy Ádám** / Dramaturg: **Vörös Róbert** / Diszlet- és jelmeztervező: **Óldy Z. Gergely** / Kellékes: **Nagy Kornél** / Ügyelő: **Móri Csaba** / Sűgő: **Balogh Livi** / Rendezőasszisztens: **M. Kapornak Rita** / Rendező: **Alföldi Róbert**

Végül is szeretem ezt a darabot, főleg balettként, mert alkalmat ad egy hisztis nő megszemélyesítésére a táncosnőnek, ami nagyon tetszetős koreográfiára ad lehetőséget. Bár túlzónak tartom a Shakespeare által megírt szöveg férfiközpontúságát, de hát abban a korban még nem harcoltak a nők az egyenjogúságukért. Biztosan tudták az akkoriak, hogy egyszer majd eljön az idő, biztosan az nem véletlen, hogy éppen az angol nők kezdték a szüfrazsett mozgalmat.

De most másról van szó, a nők teljes és totális lealázásáról! Tudjuk, hogy Alföldi más, tudjuk, hogy a férfiak is tudnak pucéran szépek lenni (mint ahogyan a nők is rondák), de azért ezt nem vártam volna egy Alfölditől. Ebben a felfogásban még Shakespearenek sem tetszene a műve! Hazáig morogtam és nem fogok könnyen megbocsátani az Alföldinek!

2016. 06. 21. kedd

A Miskolci Nemzeti Színház előadása

Városmajori Színházi Szemle

VÁROSMAJORI SZABADTÉRI SZÍNPAD

60

VÁROSMAJORI
SZÍNHÁZI SZEMLE

Ion Luca Caragiale:
Zürzavaros éjszaka
vígjáték

június 21., kedd 20:00

Dumitrache kereskedő komoly ember. Két szenvedélye van: a politika és a fiatal felesége. Ez utóbbira nagyon vigyáz. Ha nem ér rá, mert a polgárország helyi kapitányként járőrözik a környéken, jöképű segédjére bizza az asszonyt. Amikor éjnek évaadján egy ismeretlen férfit talál a házában, majdnem megöli. Pedig a férfi a feleség hűgába szerelmes, a feleség meg a jöképű segédbe; de Dumitrache annyira a saját mániáival van elfoglalva, hogy nem veszi észre a nyilvánvaló tényeket.

Caragialét ma a román irodalom legnagyobb drámaszerzőjének tartják. Már-már nemzeti jelkép, életében azonban nem tekintettek rá ilyen egyértelmű tisztelettel. A *Zürzavaros éjszaka* 1879-es bemutatóját a polgárország ellentüntetése követte. Caragiale nem acta fel, továbbá írta maró szatíráit, közben volt fordító, sűgő, középiskolai tanár és színházigazgató, majd jobb híján vasűti vendéglőt működtetett és sűrözűt nyitott Bukarestben. 1904-ben, egy rágalomnak bizonyult plágiumpert követűen emigrált Berlinbe. Nem is tűrt tűbbet vissza hazájába.

Szereposztás:

Dumitrache: **Gáspár Tibor**, Nae Ipingscu: **Szegedi Dezsű**, Chiriac: **Varga Zoltán**, Rica Venturio: **Lajos András**, Spiridon: **Somhegyi György e.h.**, Veta: **Ullmann Mònika**, Zita: **Jancsű Dóra**

Fordította és átdolgozta: **Székely Csaba** / Zeneszerzű: **Márkos Albert** / Diszlettervezű: **Debreczeni Borbála** / Jelmeztervezű: **Bozűki Mara** / Űgyelű: **Lichtenstein Pál** / Sűgű: **Fekete Zsűt** / Rendezűasszisztens: **Kristű Szabolcs** / Rendezű: **Rusznýk Gábor**

A Miskolci Nemzeti Színház előadása.

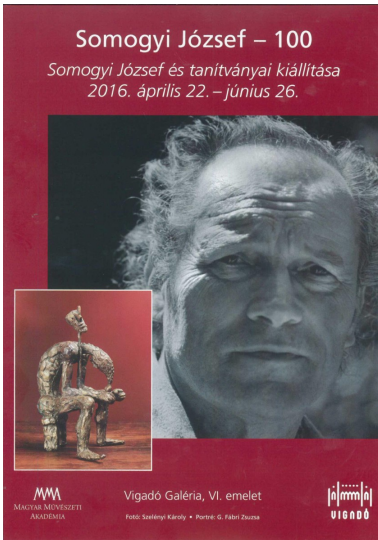
Ez a darab a román „portugál”-nak is tekinthetű lehetne. A nyelvezete a legérdekesebb, csak hozzá kell szokni. Elsű percekben nem értettem egy szűt sem. A fordítű bravűrosan működűt, mert ez a beszéd nem egyszerű szép paraszti, nem is közűnsűges, hanem a felsűbb osztályokból ellesett értelmisűgi szóhasználat, tudatlanságból eredű alkalmazása.

A negyedműveltsűg balgasága.

Gondolkoztam, hogy hogyan lehetne érzekeltetni a darab nyelvezetűt, de nem jutott eszembe a fentinél jobb meghatározás. Őszinte csodálatom a művészeknek, hogy el tudták sajátítani, ezt a szűveget! Egyébként a darab konfliktusa egy házszám fordítva történű visszaszűgezéséből ered, de tényleg csak az „apropű” ez az ötlet, amely alkalmat ad egy, már nem paraszti, de még nem is polgári, vidűki élet bemutatására. Jűl csinálták! Nagyon!

Lásd pl. a visszafelű eljűatszott jelenetet. Lajos Andrásnak: Bravű!

2016. 06. 24. péntek **Pesti Vigadó**

Döglesztő hőségben elcipeltek a Lizát a Vigadóba, hogy megnézzük Somogyi József szobrász kiállítását, mert 26-án, vasárnap, bezár. Ha még több kiállításra is kell menni, megőrülök! – mondta és végigcigánykerekezte a Vigadó folyosóját.

Molnár Edit fotóművésznővel találkoztunk a kiállításon, Aki jó barátja volt Somogyi Józsefnek, a megnyitóra kapott meghívót, akkor nem tudott eljönni. Úgy járt mint mi, az utolsó pillanatig halogatta. Nem baj legalább találkoztunk.

Liza meg kapott fagyit, szent volt a béke. Somogyit pedig mindenki jól ismeri köztéri szobrairól. Többek között a Kossuth-téri metrómegállóból.

2016. 06. 26. vasárnap MŰPA

Wagner: Nürnbergi mesterdalnokok

BUDAPESTI WAGNER-NAPOK 2016
A nürnbergi mesterdalnokok
WAGNER IN BUDAPEST OPERA FESTIVAL 2016
Die Meistersinger von Nürnberg
mupa.hu

mupa
BUDAPEST

2016. június 24. és 26.
Björk Béla Nemzeti Hangversenyterem
BUDAPESTI WAGNER-NAPOK 2016

Wagner:
A nürnbergi mesterdalnokok
Háromfelvonásos opera

Művészeti vezető és vezényelő:
Fischer Ádám

Hans Sachs: **James Rutherford**
Veit Pogner: **Bretz Gábor**
Balthasar Zorn: **Megyesi Zoltán**
Konrad Nachtigall: **Blazsó Domonkos**
Sintus Beckmesser: **Bo Sławhus**
Fritz Kothner: **Jürgen Linn**
Kunz Vogelgesang: **Kiss Tivadar**
Ulrich Eislinger: **Csapó József**
Augustin Meier: **Lars-Oliver Rühl**
Hermann Ortel: **Piotr Prochera**
Hans Schwarz: **Cserhalmi Ferenc**
Hans Foltz: **Jekli László**
Walther von Stolzing: **Daniel Kirch**
Eva: **Annette Dasch**
David: **Norbert Ernst**
Magdalena: **Gudrun Pelker**
Ejzelőr: **Pintér Dömötör**

Betanító karmester: **Kovács János**
Zenei főmunkatárs: **Fajler Orsolya**
Zenei munkatársak: **Bartal László,**
Blaják Dóra, Dubóczky Gergely,
Salgó Tamás
Diszkrét: **Dirk Becker**
Jejmester: **Renée Listerdal**
Játékmeister: **Gabor Sylvie**
Rendező: **Michael Schulz**

Közreműködők:
A Magyar Rádió Szimfonikus Zenekara
A Magyar Rádió Énekkara
(karigazgató: Pad Zoltán)
Nemzeti Énekkar
(karigazgató: Somos Csaba)

BUDAPESTI WAGNER-NAPOK
2016
június 19-26.

Igen, így kell előadni egy Wagner operát!

Ismerjük már a MŰPA-ban meghonosodott „féligszcenirozás”-i szokásokat. Nekünk a Férjemmel nagyon tetszik, nálunk bevált. Nem kell a sok dromedár, drága, egy daru sem tudja megemelni, díszlet. Elég egy kicsi házforma paraván és egy nagyobb, háttérben egy Dürer metszet és már Nürnbergben vagyunk.

A végére tartogatták a leghatalmasabb Bosch ikont: A gyönyörök kertjét, így repítettek minket a Paradicsomba. (Az eredeti kép részletét használták fel!)

Minden jó, ha a vége jó, mondja a közmondás, és ebben a mesében meg is valósul, mindenki elnyeri méltó párját Éva Ádámot, azaz bocsánat Walter von Stolzing-ot, Dávid, az Ő Magdalénáját. Igaz Hans Sachs magára marad, de a megszelídített Walter nyilván gondoskodik majd sok-sok gyerekről, akiket majd Sachs nevelgethet, ha már az anyjukat annyira imádta. Mindenki vidáman, szépen énekelt, Fischer Ádám csodásan vezényelt, a közönség jól mulatott, mehet az egész stáb Bayreuth-ba!

(Bizony ez az előadás sokkal, sokkal jobb volt, mint amelyet Bayreuthban láttunk! Minek a sok fakszni, adjuk csak azt elő, amit megírtak a szerzők, jelen esetben Wagner!)

2016. 06. 28 kedd

A tatabányai Jászai Mari Színház előadása

Városmajori Színházi Szemle

59

VÁROSMAJORI SZABADTERI SZINPAD

Parti Nagy Lajos
Molière: Tartuffe
színmű
június 28., kedd 20:00

Fotó: Szvatek Péter
Jászai Mari Színház, Népház

„A komédia az a látható forma, amivel a természet ruházott fel mindent, ami észszerűtlen, azért, hogy meglássuk és ugyanakkor el is tudjuk kerülni ezt az észszerűtlenséget. Hogy fel tudjuk ismerni a komikust, tudnunk kell mi a racionális; meg kell látni annak hiányát, és ennek segítségével megállapítani miből is áll az észszerűség” – írta Molière a *Tartuffe* védelmében. Mert támadták érte. Betiltották, átírták, kiátkozással fenyegetőztek. És persze imádták és bemutatták, azóta is megszámlálhatatlan alkalommal. Mert az ember lényege szerint nem változik. És a legtöbbet az ember hazudik. Nincs virága, tollazata, amivel becsaphatná a környezetét. Ezért a nyelve a hazugság eszköze.

Molière halhatatlan, örök érvényű komédiáját Parti Nagy Lajos varázsolta lendületesen maivá.

Szereposztás:

Tartuffe: **Crespo Rodrigo**, Orgon: **Megyeri Zoltán**, Elmira, Orgon felesége: **Major Melinda**, Dorine, Mariane komornája: **Danis Lidia**, Cléante, Orgon sógora: **Kardos**

Róbert, Mariane, Orgon lánya, Valér szerelme: **Pilnay Sára e.h.**, Damis, Orgon fia: **Dévai Balázs**, Valér, Mariane szerelme: **Schruff Milán**, Pernelle-né, Orgon anyja: **Bajcsay Mária**, Loyál Ignác végrehajtó: **Végh Péter**, Hadnagy: **Maróti Attila**, Lőrinc, Tartuffe ittkára: **Mihály Csaba**, Pap: **Varga Imre Dániel**

Díszlet: **Varga Járó Ilona** / Jelmez: **Kis Julcsi** / Dramaturg: **Szikszai Rémusz** / Ügyelő: **Pásztor Gábor** / Súlygó: **Zahovai Fanni** / Rendezőasszisztens: **Fábián Ilona** / Rendező: **Szikszai Rémusz**

Az előadást a Nemzeti Kulturális Alap támogatja.

A tatabányai Jászai Mari Színház előadása.

Felhívom a volt 25. Színház rajongóinak figyelmét, hogy az Orgon anyját alakító színésznő: **Bajcsay Mária** volt!

Egyszer el kellene felejtennem, hogy mi volt régebben. Ezt a darabot most látom, most nézem, más időszak, más kor van.

De, hogy lehet ezt megtenni? Hogy lehet megtenni, hogy Orgon most Crespo Rodrigo, nem Major Tamás és nem is László Zsolt, tehát Crespo Rodrigot lássam csak és ne az összes Orgont, akivel valaha láttam ezt a színművet.

Nagyon valószínű, hogy, ha van időm ezen elmélázni, miközben nézem az előadást, akkor valami baj lehet az előadással, vagy a színésszel, vagy mindkettővel.

Pedig ez az előadás jó, vagy legalábbis nem rossz, tatabányai.

A legutolsó, amit láttam, az pesti volt, Nemzeti Színházi! Persze lehet engem azzal vádolni, hogy elfogult vagyok egy vidéki színházzal szemben, Budapest javára. Lehet, de inkább nem! Szerintem, helyénvaló az, hogy az ország első színházában elsőrangú színészek, rendezők és más közreműködők is a legjobbak legyenek. Bár néha, néha előfordul, hogy akad egy Kaposvári társulat és van egy jelenlegi Nemzeti Színház!

Akkor ne is legyen vidéken színház, mert nem tud jobb lenni, mint a fővárosi? Nem, dehogyan legyen csak minden városban, mindenhol színház. És játsszák el iparosok a tündéreket és énekeljenek a mesterdalnokok, és rendezzenek passió-játékokat, és miközben ezt teszik érezzék magukat nagyon jól. Ha van játék, lesz néző is, és legyek én a néző, aki annyit sem tud színészkedni, mint a legutolsó „ajtónálló”, és akkor néztek bambán, vagy értelmesen a nézőtéren, élvezzem, amit kapok a pénzemért! OK, így lesz.

Vonatkozó réges-régi történet: Egy alkotó (lehet színész vagy bárki) írja a kritikusnak: Uram! (Hölgyem!) Lakásom legkisebb helyiségében ülök. Elöttem van az Ön kritikája, de nemsokára mögöttem lesz!

Egy azonban 100%-ig biztos, hogy a Parti Nagy Lajos, egy zseni!

Lásd még: 2013. 04.27-i bejegyzésemet az ART levelek között. Meg lehet tekinteni: www.muhsay.hu ART levelek fejezetben. Lányom hosszas értekezése is olvasható ott, egy megjegyzéssel kapcsolatosan. Érdekes, érdemes, oda kalandozni.

2016. 06. 30. csütörtök

A Szabadkai Népszínház Magyar Tagozatának előadása

Városmajori Színházi Szemle

VÁROSMAJORI SZABADTÉRI SZÍNPAD

58

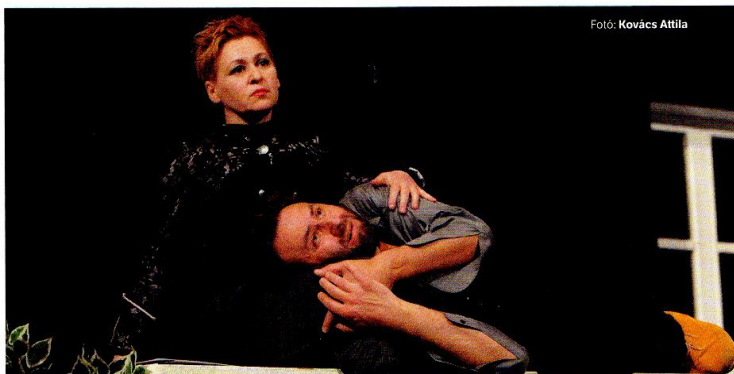

Lev Birinszkij:

Bolondok tánca

tragikomédia

június 30., csütörtök 20:00

Fotó: Kovács Attila

„Került-e a forradalmak által előre a világ? Mit jelent ma számunkra az egyenlőség, testvériség, szabadság? Milyen veszélyeket rejteget egy fanatikusan képviselt eszme? Elfogadható-e, megbocsátható-e a gyilkolás bármely nemes idea nevében? Mi mindenre képes az ember örült mániája érdekében, szolgálatában? Hol az a határ, ahol az ember már megszűnik önmaga lenni és csak a szenvedélye, örült mániája irányítja minden cselekedetét? Miből táplálkozik az emberiséget folyamatosan sakkban tartó és egyre fenyegetőbb terrorizmus? Mit mondhat, mit tehet az igazát, helyét kereső kisember a mindenkorai politikai és hatalmi játszmáknak kiszolgáltatva? Korrupció és kommunizmus, nacionalizmus és terrorizmus, nimfománia és hatalommánia, forradalom és ellenforradalom, bolondok tánca, vagy amit akartok... Szabad lesz? Tancolunk?” *Sebestyén Ába*

Szereposztás:

Iván Habarovics: **Mezei Zoltán**, Jelizaveta: **Vicei Natália**, Kolja; Izidor: **Hajdú Tamás**, Kozakov: **Pálfi Ervin**, Malahov; Janko: **Baráth Attila**, Alexis: **Ralbovszki Csaba**, Lenszkij: **Csernik Árpád**, Pavlova; Lapkinné: **Pesitz Mónika**, Mása: **Pámer Csilla**, Goldmann: **Péter Ferenc**, Nyikita; Dernov: **Szőke Attila**, Titkár asszony: **G. Erdélyi Hermina**, Amfissza; Katyerina; Danyilova: **Sziráczy Katalin**, Balukin(a): **Kovács Nemes Andor**, Davidov; Rendőr: **Szilágyi Nándor**, Zenész: **Ij. Kucsera Géza**

Díszlettervező: **Bartha József m.v.** / Jelmeztervező: **Kányó Janovics Erika m.v.** / Zeneszerző: **Ij. Kucsera Géza** / Koreográfia: **Gyórfi Csaba m.v.** / Dramaturg: **Brestyánszky Boros Rozália** / Rendezőasszisztens: **Biró Tímea** / Súlyg és ügyelő: **Kocsis Valéria** / Rendező: **Sebestyén Ába m.v.**

A Szabadkai Népszínház Magyar Társulatának előadása.

Lehetséges, hogy az eddig látott darabok közül ez volt a legjobb? Igen! – mondta Imre hazafelé. De miért is?

Hát azon kívül, hogy jó a darab, nagyon ötletes a rendezés. Nekem például nagyon tetszett a beiktatott némajáték és a táncmozdulatok „lépten-nyomon”. (Ezt már én mondom.)

Avagy úgy kezdődik az előadás, nem írhatom, hogy a darab, mert valószínű ez a jelenet nincsen beleírva a szöveggönyvbe, vagy rendezői, vagy koreográfusi ötlet az első jelenet. A kormányzó ellejt egy szerelmi táncot, egy virágcsereppel, amelyről, kisvártatva, kiderül, hogy a trezorja is egyben, a virágföldben rejtegeti a pénzét, amit korrumpálása során kapott. Nem véletlen, tehát a szerelmi tánc.

A legnagyobb csoda, pedig maga az író, Lev Birinszkij. 1912. október 1-jén mutatták be ezt a tragikomédiáját, a prágai Nemzeti Színházban, 5 évvel a Nagy Októberi Forradalom előtt.

Birinszkijnek (1885. Kijev – 1944. USA) már 1901-ben el kellett hagynia Oroszországot, mert zsidó származása miatt üldözték.

Vladimir Procházka azon a prágai estén, ezt nyilatkozta a barátjáról: „...bármennyire is hihetetlen is, ez az ember ott, Bécsben 1912-ben mindent tudott. Minden megtörténhető és megtörténhetetlennek vélt dolgot az addig lezajlott és azután bekövetkező forradalmakról.”

A színészek, azon kívül, hogy valóban nagyon jól tették a dolgukat, méghozzá összművészeti módon azaz éppen úgy tudtak táncolni, mint énekelni, bravúrosan mozogtak, némelyikük pedig hangszereken is tudott játszani. Szépen beszéltek, minden szavukat értettem, nem kellett kérdezni, az Uramat: Mit mondott? (Ebből is csak az derül ki a számomra, ha valaki szépen artikulál, kiejti a magánhangzókat, nem hadar, nem nyeli le a szóvégeket, akkor mégis rendesen hallom az előadást!)

Rendkívül lelkesek voltak! Érezni lehetett a játékokon, hogy szívesen teszik a dolgukat, nem is szívesen, örömmel. Élvezik, amit csinálnak. Jó volt közöttük az összhang.

Szóval az idei Vidéki Színházak Szemléjének eddigi legjobb darabját láttuk.

2016. 06. 28-én elhunyt Bud Spencer, eredeti nevén Carlo Pedersoli olasz úszó, vízilabdázó és színész, aki leginkább a Piedone-filmekkel, spagettiwesternekkal és a Terence Hill-lel közös filmjeivel vált ismertté. [Wikipédia](#)

Emlékezzetek Rá szeretettel!

A Városmajori Szabadtéri Színházban folytatódik a Színházi Szemle azaz lesz júliusban és augusztusban is ART levél.

És van egy nagyon-nagyon fontos hírem megnyílt a Galériában az Amadeo Modigliani életmű kiállítása!

Kellemes olvasást, jó nyaralást kívánok.

2016. 06. 30. Köszönöm az elolvasást!

Levelem „postázása” után, a legszorgalmasabb olvasómtól kaptam egy levelet e-mailben, amelyet úgy gondoltam, hogy „beleörökítem” ezen ART levelembe. Ime:

Kedves Ibici,

örömmel olvastam a kiegészítéseket.

Tiszteletben tartom a véleményed, néhány megjegyzést azonban teszek.

A Hacsaturján cukiságbombáját csak egy gegnek szántam, amúgy én kicsit sem vagyok jártas a Facebookon, így nem tudtam, hogy ez egy elcsépelte darab.

Néhány adat a venezuelai Simon Bolivar zenekarról: 1999 óta Gustavo Dudamel a művészeti igazgató és többek között Claudio Abbadoval, Daniel Barenboinnal és Sir Simon Rattlelel is dolgoztak együtt. 2007-ben mutatkoztak be a BBC Prom koncertjén elképesztő sikerrel. Az erről készült film bejárta a világot. Még ugyanebben az évben a Carnegie Hallban is felléptek.

2016-ban eddig Barcelonaban (Palau de la musica), Luxembourgban, Toulouseban, Londonban (Royal Festival Hall), Münchenben, Kölnben és Essenben léptek fel 2015: Berkley, Los Angeles, Milano (Scala összesen 15 előadás!), Brüsszel, Frankfurt, Valencia, Madrid, Párizs (Notre Dame), Maszkat, Abu Dhabi. Korábban: Salzburg (Festspielhaus), Chicago, Washington, Philadelphia, New York, Concertgebouw, Zurich, Róma, Istambul. Oslo, Stockholm, Szt Pétervár, Moszkva, Varsó, Athen, Vienna, Toronto, Peking, Szöul, Tokyo. És ezek csak szemelvények. Látható, hogy szinte az összes híres hangversenyteremben felléptek.

A zenekar lemezkiadója a Deutsche Grammophon.

Eltér a véleményem Bence Péter ügyben. Ami az átiratokat illeti, sokszor egy jól sikerült átirat jobb lehet, vagy ugyanolyan értékű mint a forrásmű. (gondolj csak Lisztre). Bátran érdemes kísérletezni és Bence Péter is ezt teszi nagyon innovatív módon. Ma már szívesen látott vendég a világ több országában.

Gratulálok Lizának a balett előadáshoz, Neked meg a kalapokhoz.

Továbbra is számítok megtisztelő figyelmedre.

George

Magyarázat:

Az eredeti ART73-as levélből kifelejtettem a ZeneEst X. (Szabados), valamint a Kárpáti Liza fellépését. Csak az érintetteknek küldtem a kiegészített ART73. levelet újra.

Segítőm véleménye a változtatásról:

Kedves Ibi, -

Nagyon jól sikerült a megújítás. Mobilon és táblagépen is jól olvasható és formailag is tetszetős lett. Gratulálok!

Üdvözlettel:Misi

Hadháziné dr. Kárpáti Ildikó Antónia hozzászólása

Hahó!

Megnéztük az Ifjúságot, úgyhogy talán tudok válaszolni a kérdésre. A rendezőről annyit, hogy az előző filmje (A nagy szépség) 2014-ben a legjobb külföldi film Oscar-díját nyerte, az Ifjúság c. filmjét tavaly Karácsonykor mutatták be, januárban még nálunk is az egyik legnézettebb volt (valami 60e nézője volt). Egész kultusz alakult ki körülötte, bár egy művészfilm.

A nagy szépség Fellini Az édes élet c. filmjének egyfajta újraértelmezett folytatása, az Ifjúság pedig a 8 és 1/2-é. Tulajdonképpen ennyi a lényeg, Sorrentino Fellini életművét alkotja újra, de ettől még nem lenne jó, inkább attól, hogy folytatja a filmjeit és hozzá is tesz olyan dolgokat, amit Fellini tenne hozzá, ha élne és ő forgatná. Folytatás, mert pl. a 8 és 1/2 szintén egy szanatóriumban játszódik, ahol Mastroianni az alkotói válságban lévő filmrendező, de csak 30 év körüli, míg itt a két főszereplő 65 ill. 85 éves. Ugyanakkor mai "problémákat" is felvet, mint pl. Jane Fonda (Brenda) távozása a tévésorozatba. (Emlékszel Jessica

Lange-re? Az Aranyoskám aranyoskája, momentán egy elmebeteg alkoholista nagymamát játszik az American Horror Story c. tévésorozatban, egyébként zseniálisan. És még mindig olyan szép.) Ezt most nem fejtem ki bővebben, a lényeg h az utóbbi évtizedben kiderült h a tévé sokkal nagyobb pénz, sokkal nagyobb hírnév, mint a mozi és minden valamire való hollywoodi színész és rendező tévésorozatot csinál. Amikre több pénzt költenek, mint mozifilmekre.

Maradonát színész játsza, nem ő maga. A balkezes jelenetben egy kis vicc is van, mert a választ úgy is lehet érteni, hogy "az egész világ tudja h maga balos", vagyis h baloldali (Marx van a hátán és Maradona valóban balos minden értelemben, politikailag és balkezes és ballábas.) (Bár több szereplő önmagát játssza, pl. a popénekes csaj, vagy a szépségkirálynő, aki ugyan pont Miss Universe nem volt, de egy nagyon menő modell, aki mellesleg igen intelligens is, amúgy egy román csaj, de 5 nyelven beszél anyanyelvi szinten.)

A filmben vsz tényleg rengeteg konkrét utalás van, pl. ha már Maradonánál tartunk, akkor "látomása" a focistákról miközben maszírozzák a lábát, az 1986-os VB döntő felállása, ahol is Argentina megverte a németeket - akkor NSZK - 3-2-re és így világbajnok lett. Maradona 2 gólt rúgott a meccsen, amiből az egyik ma is a minden idők legszebb góljai listákon a 6.) Érdekes h amikor megkérdezik, h mire gondol, azt mondja, h a jövőre (nem a múlt, pedig de).

A legtöbb konkrét utalás Fellini filmekre van, annak ellenére, h a filmet magát Francesco Rosinak ajánlotta Sorrentino, aki egy kevésbé híres olasz rendező.

Ezeket az apróságokat mind hosszasan lehetne elemezni, de nem nagyon érdemes, inkább a film "érzésvilága" (merthogy az érzelmek mégis számítanak), képi világa és hangulata, ritmusa az érdekes. Ha összességében kéne elemezni, akkor én inkább ezt mondanám:

Az öngyilkos filmrendező nem utal senkire (Tony Scott nem alkotói válságból lett öngyilkos, de egyébként se lehet sehogy ehhez a filmhez kapcsolni), hanem arról van szó, hogy a filmrendező és a zeneszerző valójában egy ember. A szanatórium egy belső, lelki tér (ahogy a 8 és 1/2-ben is, a Tavalay Marienbadban is és Thomas Mann: A varázshegy c. könyvében, amiket mind előrágnak ennek a filmnek a kapcsán. Pl.

találtam egy kritikát erről a filmről, aminek az a címe, hogy "Fellini a varázshegyen").

A 85 éves komponista a szanatórium "varázslatában" találkozik a 65 éves önmagával (a filmrendező), így visszatér életének ahhoz a fordulópontjához, amikor a felesége "elnémult" mint énekesnő (az mindegy miatt, a fontos, hogy kikerült az életéből - a díva kilép a filmrendező életéből és életművéből ötven év után), ebben az esetben két választási lehetősége van: öngyilkos lesz vagy újraértelmezi magát és az életet/alkotást/szépséget/az élet szépségét, a vágyat stb. választja. A zeneszerző azzal szembesül itt, hogy ő egyfajta öngyilkosságot választott, bár konkrétan nem halt meg, ahogy a felesége sem, de éppen úgy kivonult az életből. Az egyik fele ettől a felismeréstől valóban megöngyilkolja magát és ezzel megváltja a másik felét, aki így már tudja folytatni az életet.

Ezt a felismerést a szanatórium adja neki, pontosabban az ottartózkodás, de nem a szerzetes (aki szintén színész), vagy más olyan szereplők, akitől ezt várnánk. Hanem Miss Universe. A film elején van egy álmjelenet, amiben ő kiöltözve megy vezényelni a vízben egy járdán és szembejön a szépségkirálynő. Ebből tudjuk, hogy vissza fog menni vezényelni, és azt is hogy a csajnak köszönhetően. A lényegét később - az éppen csúnyának látszó - szépségkirálynő mondja el a színésznek, miszerint az ő egyéni, belső magánügye hogy szenved az élettől, mivel nem a világ valamilyen, hanem a nézőpontunktól valamilyen. Azért szenved, mert szenvedni akar. Ellenben lehet hogy Miss Universe-nek lenni nem nagy szám, de ő élvezte hogy az lehetett. Az élet csak ez, nem azt kell látni, hogy mi lehetett volna (ha nem hülyül meg a feleségem), vagy minek kellett volna lenni (nagyobb műveket kellett volna szerezni, mint az Egyszerű Dalok), hanem azt kell látni, ami van és azt értékelni. (A zeneszerző valójában ezt tudja, hiszen egy zörgő papírral tud zenélni, hallja a tehénkolompok dalát, de nem engedi meg magának. Az egyik Egyszerű Dala erről szól, - teljesen kontrollálnak lenni - és ennek a feloldását csak egy részének a halálával tudja elérni, vagyis hogy egyik része öngyilkos lesz. Kicsit olyan ez, mint a Fekete hattyú c. film, ahol is a fekete és a fehér hattyú egy nőben van, de a fehéret meg kell ölni hogy a fekete megnyilvánulhasson/felszabadulhasson.)

(Az olasz film ebben különbözik Woody Allentől, hogy az olaszoknál a

spleen, apátia, kilátástalanság, kiábrándultság, közöny érzését mindig a "dolce vita" ott rejtőzése oldja fel, a tehénkolompokban lévő zene. Alleennél, vagy a pesti humorban ezt az irónia és a cinizmus oldja fel. Viszont ez utóbbiak romboló érzések, míg az olasz válozat építő érzés.) Sorrentino ezt nagyon tudja, az egész olasz filmtörténet, mondhatni egyfajta tipikusan olasz életérzést átadni, éppen annyira tudja ezt mint Fellini, ezért önálló alkotó, nem egy másoló (inkább továbbgondoló).

Külön elemzést érdemelne az operatőri munka, ez a kedvenc kamerahasználatom, amikor a képkompozíciók valójában csak erővonalakra, mértani alakzatokra bontott terek, csak csikok és vonalak meg téglalapok. Az esküvői fotóink is ilyenek. A kép nagy részén nincs semmi.

Ezt külön lehet elemezni, hogy ez a képi megvalósítás hogyan szolgálja a mondanivalót.

Illetve van még egy filmben egy esztétikai eszme-futtatás a szépségről, Fellini szellemében az Anita Ekberg = Miss Universe (annak a kétféle formája, este és a medencénél) - a filmrendező sokféle nője a domboldalon - Jane Fonda vonalon (a parókás aggastyán, aki saját múmiájának néz ki, mégis miatta egy csapásra ott kell hagyni a meztelen Miss Universe-t.)

Az ejtőernyős szerintem nem utal semmilyen filmre, csak egy vicc.

Pp

u.i.: Angolul néztük, nemtóm h mit hogyan fordítottak, pl. az Egyszerű Dalokat, vagy h pl. a dalszövegeket feliratozták-e.

A nagy szépséget letöltöttem nektek, legközelebb odaadom.

Hahó!

Kedves Férjem hozzászólása alapján javítást kell eszközölni:

A film végén elhangzó Egyszerű dal a kontroll elvesztéséről szól, nem a megtartásáról. Tehát azt kell megvalósítania a zeneszerzőnek, amit megírt és amitől sikeres lett.

(Ez a szám egyébként annak a koreai szoprán énekesnőnek a dala, aki a film végén énekl - Sumi Jo; 53 éves, mondjuk ezt nem gondoltam volna. Amerikai zeneszerző írta, az Ifjúság c. film zenéjeként jelent

meg, Golden Globe és Oscar-díjra jelölték, de nem kapta meg.)

Pp